خبرخوان

خدمات دندان‌پزشکی برای ۵۰ بیمار پروانه‌ای

بیش از ۵۰ بیمار مبتلا به بیماری ای‌بی (پروانه‌ای) از نقاط مختلف کشور، روز جمعه ۳۰ مردادماه برای دریافت خدمات رایگان دندان‌پزشکی در تهران حضور خواهند یافت. این برنامه با هماهنگی خانه ای‌بی و با همکاری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌الله(عج)- دانشکده دندان‌پزشکی برگزار می‌شود و در آن بیماران پروانه‌ای از استان‌های مختلف کشور برای انجام معاینات و دریافت خدمات مورد نیاز دندان‌پزشکی به این مرکز مراجعه خواهند کرد. بیماران پروانه‌ای به دلیل شرایط خاص بیماری، زخم‌ها و حساسیت شدید پوست و مخاط، برای دریافت بسیاری از خدمات پزشکی و دندان‌پزشکی با محدودیت‌ها و دشواری‌های ویژه‌ای روبه‌رو هستند. از این رو، دسترسی به خدمات تخصصی و حضور کادر درمان آشنا با شرایط این بیماران از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. براساس برنامه‌ریزی انجام‌شده، بیماران و خانواده‌های آنان با هماهنگی خانه ای‌بی از شهرهای مختلف کشور به تهران خواهند آمد و خدمات دندان‌پزشکی مورد نیاز آنان در طول این برنامه به صورت رایگان ارائه خواهد شد. این برنامه آغاز یک طرح مستمر درمانی است و محدود به بیماران حاضر در این مرحله نخواهد بود. براساس برنامه‌ریزی صورت‌گرفته، سایر بیماران پروانه‌ای تحت پوشش نیز به مرور و در مراحل بعدی وارد این طرح خواهند شد تا امکان بهره‌مندی تعداد بیشتری از بیماران از خدمات تخصصی و رایگان دندان‌پزشکی فراهم شود. اجرای این طرح در راستای توسعه خدمات درمانی و حمایتی ویژه بیماران پروانه‌ای، کاهش هزینه‌های درمان و تسهیل دسترسی آنها به خدمات تخصصی انجام می‌شود.

سهم ۶۸ درصدی رانندگان عصبی در تصادفات

کارشناس تصادفات و رئیس مرکز جامع برخط پلیس راهور تهران بزرگ اعلام کرد: «۶۸ درصد علت تامه تصادفات امسال در پایتخت ناشی از عوامل روانی و هیجانی رانندگان است؛ عواملی که با تضعیف تصمیم‌گیری عقلانی، رفتارهای پرخطر را جایگزین واکنش‌های منطقی پشت فرمان می‌کنند». رابعه جوانبخت با تأکید بر نقش عوامل روانی و هیجانی در بروز حوادث رانندگی گفت: «خستگی و خواب‌آلودگی، خشم و عصبانیت و مصرف روان‌گردان‌ها یا نوشیدنی‌های غیرمجاز همگی رفتارهایی هستند که توان تصمیم‌گیری منطقی را از راننده سلب می‌کنند». او افزود: «در هر یک از این حالات، بدن و ذهن راننده در وضعیت طبیعی قرار ندارد و واکنش‌ها به‌جای عبور از مسیر عقلانی، تحت تأثیر هیجانات منفی شکل می‌گیرد». این کارشناس تصادفات با بیان اینکه رانندگی فقط یک مهارت فنی نیست، بلکه آزمون مدیریت هیجانات و احساسات است، توضیح داد: «راننده تمام هیجانات مثبت و منفی خود را پشت فرمان همراه دارد. اگر روز خوبی را شروع نکرده‌ایم یا شرایط روحی مناسبی نداریم، باید بپذیریم رانندگی نکنیم و از حمل‌ونقل عمومی استفاده کنیم، در غیر این صورت، کوچک‌ترین رفتار نامناسب دیگران می‌تواند ما را وارد فاز هیجانی کرده و تصمیم‌گیری منطقی را مختل کند». جوانبخت با اشاره به سازوکار مغزی در هنگام عصبانیت گفت: «در این شرایط، بخش پیش‌پیشانی مغز که مرکز تصمیم‌گیری عقلانی است، تضعیف و بخش امیگدال که مسئول مدیریت هیجانات است، فعال می‌شود. مغز تصور می‌کند بدن وارد وضعیت جنگ یا گریز شده و راننده دیگر قادر به تصمیم‌گیری منطقی نیست». او با اشاره به آمار علت تامه تصادفات از ابتدای سال جاری در پایتخت، اعلام کرد: «در مجموع ۶۸ درصد از علل تامه تصادفات مربوط به عوامل روانی و حالات هیجانی مانند خشم و عصبانیت است؛ عدم توجه به جلو با ۳۸ درصد در رتبه نخست و عدم توانایی در کنترل وسیله نقلیه با ۳۰ درصد در رتبه دوم قرار دارند». به گفته او، تمام این تخلفات ناشی از رفتار راننده است و با مدیریت هیجانات می‌توان از وقوع بسیاری از حوادث جلوگیری کرد. رئیس مرکز جامع برخط پلیس راهور تهران بزرگ درباره نشانه‌های رانندگی عصبی و اعمال قانون پلیس گفت: «رانندگان عصبی معمولا رفتارهایی مانند لایی‌کشی، سرعت غیرمجاز و سایر تخلفات پرخطر را از خود نشان می‌دهند». او همچنین به آمار اعمال قانون تخلفات حادثه‌ساز از ابتدای سال جاری اشاره کرد و گفت: «تخلفات سرعت با بیش از ۱۹۰، هزار فقره و حرکات مارپیچ با حدود ۳۶ هزار فقره از سوی پلیس اعمال قانون شدند».

افزایش ۹۰ درصدی حق پرستاری افراد دارای اتیسم

مهر: رئیس سازمان بهزیستی کشور از افزایش ۹۰ درصدی اعتبارات حق پرستاری افراد دارای اتیسم و راه‌اندازی ۱۰ مرکز موقت شبانه‌روزی اتیسم و برنامه‌ریزی برای افزایش این مراکز به ۳۰ مرکز خبر داد. جواد حسینی با اشاره به راه‌اندازی مراکز روزانه ویژه افراد دارای اتیسم بالای ۱۴ سال، ادامه داد: «دو مرکز روزانه برای افراد دارای اتیسم بالای ۱۴ سال دایر کرده‌ایم، شیوه‌نامه آن نیز نوشته شده و در حال گسترش این مراکز در سراسر کشور هستیم». حسینی همچنین بر اهمیت تشخیص و مداخله بهنگام در زمینه اتیسم تأکید کرد و گفت: «برای تشخیص و مداخلات بهنگام اتیسم، سامانه اتیسم را راه‌اندازی کرده‌ایم تا خانواده‌ها بتوانند از طریق آن، تشخیص اولیه را انجام دهند». او ادامه داد: «اگر اتیسم تا سن پنج یا شش‌سالگی شناسایی شود و مداخله بهنگام صورت گیرد، این موضوع در روند توانبخشی بسیار مؤثر خواهد بود. بنابراین این اقدام را انجام داده‌ایم تا خانواده‌ها بتوانند در زمان مناسب برای شناسایی و دریافت مداخلات لازم اقدام کنند».

گزارش «شرق» از افزایش هزینه تعمیر لوازم خانگی و خودرو در سایه گرانی قطعات و خدمات

فقر تعمیراتی؛ زندگی با وسایل خراب

نیلوفر حامدی: کولر خودرو از اوایل تابستان از کار افتاده است. هر بار که پشت فرمان می‌نشیند، شیشه‌ها را پایین می‌کشد تا شاید باد گرم خیابان کمی از گرمای داخل خودرو را کم کند. از ابتدای هفته اما دیگر خودرو را داخل پارکینگ گذاشته است. با خودش گفته اگر با مترو تردد کند، گرمای کمتری به جان می‌خرد. چند هفته پیش بود که خودرو را به یک تعمیرگاه برد، اما بعد از شنیدن هزینه تعمیر، از تصمیمش منصرف شد. سرنوشت بسیاری از وسایل خانه هم این روزها به همین‌جا ختم شده است؛ یا خریدن نمونه نو آن به‌صرفه‌تر به نظر می‌رسد یا اینکه در گوشه‌ای از خانه می‌ماند تا زمانی که بودجه کافی برای تعمیرش برسد. آینده‌ای که البته روشن نیست با این شیب تند افزایش قیمت‌ها اصلا هیچ‌گاه خواهد رسید یا نه. پدیده مورد بحث هم ضرورتا «گذار از تعمیر به تعویض» نیست؛ در میان گروه‌های کم‌درآمد ممکن است این گذار در مسیر خود در نهایت به محرومیت برسد. نبود امکان تعمیر که پیش‌تر جزء فرهنگ ایرانی نیز محسوب می‌شد، حالا نه در راستای مصرف‌گرایی بیشتر، بلکه در راستای گرانی‌هاست که خودش را نمایان می‌کند. پدیده‌ای که به گواه کارشناسان، همراه خود هزینه‌های دیگری از جمله افزایش کار خانگی، دشواری رفت‌وآمد یا محرومیت از آموزش و خدمات دیجیتال را ایجاد خواهد کرد. در بسیاری از خانواده‌ها، خرابی وسایلی مانند ماشین لباسشویی، جاروبرقی یا تجهیزات پخت‌وپز به افزایش کار بدون مزد زنان منجر می‌شود و در نتیجه اینجا این فقر بُعد جنسیتی نیز پیدا می‌کند.

قبلا می‌توانستم با این پول ماشین بخرم

«غزل» کارمند بانک است و حقوق کمی ندارد، اما در ماه‌های اخیر هزینه‌های زندگی آن‌قدر برایش سنگین شده است که مدام از خرج‌های مختلفش می‌زند: «با خودم فکر کردم احتمالا باید پنج میلیونی پیاده شوم. خودم را هم برایش آماده کرده بودم، اما وقتی مکانیک گفت فقط برای قطعه‌ای که خراب شده باید ۱۲ میلیون تومان بپردازم، انگار یک ظرف آب سرد روی سرم ریختند. باورم نمی‌شد. بعد پرسیدم هزینه کار خودش چقدر می‌شود که در جواب فهمیدم پنج میلیونی هم باید برای آن بدهم. شوکه و مبهوت، چند ثانیه‌ای مکث و بعد از آن هم مغازه را ترک کردم». او البته آن‌قدر پول داشت که بتواند این هزینه را بپردازد، اما در آن صورت برای پایان ماه حسابش خالی می‌ماند: «البته من پول این کار را داشتم ولی اگر قرار بود کارت بکشم هم تا آخر ماه دیگر چیزی برایم باقی نمی‌ماند و هم نگران خرج‌های اصلی‌تر بودم. همیشه اولویت با اجاره خانه، قسط و هزینه‌های روزمره است. اجاره خانه را سر ماه داده بودم، اما چند قسط باقی مانده بود. هزینه کلاس دخترم هم بود. ضمن اینکه وقتی بچه داشته باشی همیشه باید چند میلیونی ته حسابت بگذاری برای وقت مبادا». نتیجه اینکه در نهایت از تعمیر کولر ماشین منصرف شد: «به همین دلیل هم همان روز مستقیم به خانه برگشتم. ماشینم را داخل پارکینگ پارک کردم و با خودم تصمیم گرفتم از وسایل حمل‌ونقل عمومی استفاده کنم تا هوا خنک‌تر شود. واقعا منطق اینکه نزدیک به ۲۰ میلیون تومان بدهم برای اینکه فقط کولر ماشینم را تعمیر کنم، برایم قابل درک نیست. تا چند سال پیش با این عدد می‌توانستیم یک ماشین بخریم و حالا پول تعمیر باید بدهیم». این فقط داستان یک کولر خودرو نیست؛ در بسیاری از خانه‌ها، وسایلی وجود دارند که خراب شده‌اند اما به تعمیرگاه برده نمی‌شوند. فهرست این لوازم هم محدود به اتو و بخاری و مایکروفر نیست؛ گاهی حتی به لباس و کیف و کفش هم می‌رسد. «مسعود» می‌گوید اتوی لباس خانه چند ماه پیش خراب شد. ابتدا تصمیم داشت آن را تعمیر کند، اما وقتی هزینه تعمیر را پرسید، متوجه شد با کمی هزینه بیشتر می‌تواند یک اتوی جدید و البته با کیفیتی پایین‌تر بخرد. در نهایت تصمیم گرفت خرید یا تعمیر را به آینده موکول کند. اما مشکل آنجاست که هزینه خدمات در تمام حوزه‌ها آن‌قدر بالا رفته که قابل باور نیست: «حالا شما شاید بتوانی با گرانی تعمیر اتو کنار بیایی، اما وقتی تعمیر زیپ یک لباس یا کوتاهی یک شلوار هم قیمتش بالا برود، دیگر از تحمل خارج می‌شود. همین هفته گذشته لباسی را به خیاطی بردم تا زیپش را درست کنند. شما باورت می‌شود که خیاطی ۸۵۰ هزار تومان قیمت به من داد؟ به خودش هم گفتم خانم من با این قیمت که بهتر است یک شلوار نو بخرم. هرچند در حقیقت همین کار را هم نمی‌توانم بکنم، ولی همین قیمت باعث شد کلا بی‌خیال این کار شوم».

مخاطراتی مانند ورود تعمیرکاران مبتدی به چرخه تعمیرات، نبود ضمانت و امکان پیگیری شکایت، استفاده از قطعات تقلبی یا نامطمئن، افزایش تعمیرات موقت و تکرار هزینه، فرار مالیاتی و کاهش درآمد عمومی، نبود بیمه و حمایت اجتماعی برای تعمیرکاران، خطرهای ایمنی در تعمیر خودرو، برق، گاز و وسایل حرارتی و شکل‌گیری بازار خرید و فروش قطعات بازشده از وسایل مستعمل یا با منشأ نامعلوم از پیامدهای منفی این پدیده است

مردم بی‌خیال تعمیرات شده‌اند

ساعت هنوز به ۱۰ صبح نرسیده، اما در مغازه از همان اول وقت باز است. روی قفسه‌ها انواع موتورهای سوخته، بردهای الکترونیکی، پنکه، اتو، سشوار و قطعات ریز و درشت دیده می‌شود. صاحب تعمیرگاه می‌گوید تا چند سال قبل در همین ساعت چند وسیله برای تعمیر روی میز بود، اما حالا بیشتر مراجعه‌کننده‌ها فقط یک سؤال دارند: «هزینه تعمیر چقدر می‌شود؟». او می‌گوید: «بیشتر مردم قبل از اینکه وسیله را روی میز بگذارند، قیمت می‌پرسند. وقتی مبلغ را می‌شنوند، تشکر می‌کنند و می‌روند. خیلی‌ها حتی وسیله را از ماشین هم پیاده نمی‌کنند». به گفته این تعمیرکار، گرانی فقط برای مشتری‌ها مشکل ایجاد نکرده است. قیمت قطعات، اجاره مغازه، مالیات، هزینه برق و دستمزد همگی افزایش پیدا کرده‌اند و او هم ناچار است هزینه واقعی تعمیر را اعلام کند: «مشتری فکر می‌کند ما گران می‌گیریم، اما خودش اگر قیمت قطعه را بپرسد، متوجه می‌شود بخش زیادی از مبلغ اصلا دست ما نیست». او به سشواری اشاره می‌کند که چند روز است روی قفسه مانده است. صاحب دستگاه بعد از شنیدن هزینه تعمیر گفته فعلا آن را نمی‌خواهد و شاید بعدا برگردد: «چنین اتفاقی دیگر عادی شده است. بعضی وسایل هفته‌ها و حتی ماه‌ها در مغازه می‌مانند، چون صاحبشان برای پرداخت هزینه مردد است. قبلا روزی ۱۰ وسیله تعمیر می‌کردم، حالا شاید چهار یا پنج‌تا. قیمت هر تعمیر بیشتر شده، اما تعداد کارها پایین آمده است».

جامعه درگیر فقر تعمیراتی

«علی‌اصغر سعیدی»، جامعه‌شناس اقتصادی، در توضیح این وضعیت به «شرق» می‌گوید: «این پدیده تأسف‌برانگیزی است و شاید بتوان نام آن را محرومیت از تعمیر یا حتی «فقر تعمیراتی» گذاشت؛ یعنی وضعیتی که برخی خانوارها نه توان خرید کالای نو را دارد و نه می‌تواند هزینه تعمیر و نگهداری کالای موجود را بپردازد. در نتیجه، وسیله معیوب برای مدتی طولانی بلااستفاده می‌ماند، با نقص و خطر استفاده می‌شود یا خانوار به تعمیرات موقت و کم‌کیفیت روی می‌آورد. در نقطه آغاز، معمولا یک تصمیم اقتصادی است، اما صرفا اقتصادی نیست. خانوار میان چند هزینه مقایسه می‌کند؛ اجرت تعمیرکار، قیمت قطعه، هزینه رفت‌وآمد یا حمل وسیله، احتمال خرابی مجدد و قیمت خرید کالای جایگزین. اگر درآمد خانوار برای نیازهای فوری‌تری مانند خوراک، مسکن، دارو و آموزش کافی نباشد، تعمیر حتی زمانی که از نظر بلندمدت به‌صرفه است، به تعویق می‌افتد. وقتی هزینه‌ها بالا می‌روند، نسبت هزینه‌های خوراکی به غیرخوراکی افزایش پیدا می‌کند».

افزایش نابرابری

نکته شایان توجه اینکه پدیده مورد بحث لزوما «گذار از تعمیر به تعویض» نیست؛ در میان گروه‌های کم‌درآمد ممکن است گذار از تعمیر به محرومیت باشد: «تجربه اروپا نیز نشان می‌دهد علاقه فرهنگی به تعمیر لزوما کافی نیست. خواندم که در یک نظرسنجی اروپایی، ۷۷ درصد مردم گفته‌اند ترجیح می‌دهند وسایل خود را تعمیر کنند، اما بسیاری در عمل به علت هزینه تعمیر و کیفیت یا دسترس‌پذیری خدمات، کالا را جایگزین می‌کنند یا دور می‌اندازند. از سوی دیگر، گرانی خدمات رسمی معمولا بخشی از تقاضا را به سمت تعمیرکاران غیررسمی سوق می‌دهد: تعمیرکاران خانگی، کارگاه‌های بدون مجوز، واسطه‌های قطعات دست‌دوم، تعمیرکاران سیار و افرادی که از طریق شبکه‌های اجتماعی مشتری پیدا می‌کنند. این روند دو وجه دارد؛ از یک سو، اقتصاد غیررسمی می‌تواند نقش حمایتی داشته باشد. تعمیرکار محلی ممکن است با دستمزد کمتر، استفاده از قطعه دست‌دوم یا تعمیر قطعه به‌جای تعویض کامل آن، امکان ادامه استفاده از کالا را فراهم کند. این بخش همچنین برای افراد دارای مهارت ولی فاقد سرمایه یا مدرک رسمی، فرصت اشتغال ایجاد می‌کند». اما از سوی دیگر، گسترش آن می‌تواند پیامدهای منفی داشته باشد: «مخاطراتی مانند ورود تعمیرکاران مبتدی به چرخه تعمیرات، نبود ضمانت و امکان پیگیری شکایت، استفاده از قطعات تقلبی یا نامطمئن، افزایش تعمیرات موقت و تکرار هزینه، فرار مالیاتی و کاهش درآمد عمومی، نبود بیمه و حمایت اجتماعی برای تعمیرکاران، خطرهای ایمنی در تعمیر خودرو، برق، گاز و وسایل حرارتی و شکل‌گیری بازار خرید و فروش قطعات بازشده از وسایل مستعمل یا با منشأ نامعلوم. گزارش بانک جهانی تأکید می‌کند اشتغال غیررسمی معمولا با فقدان بیمه و حمایت اجتماعی، بنگاه‌های بسیار کوچک، بهره‌وری پایین‌تر و محدودیت درآمدهای مالیاتی همراه است. با این حال، نباید تعمیرکار غیررسمی را صرفا مسئله یا متخلف دانست. در شرایطی که خدمات رسمی بسیار گران یا قطعات اصلی کمیاب‌اند، این گروه بخشی از خلأ بازار رسمی را پر می‌کند. سیاست مناسب، حذف این بخش نیست، بلکه رسمی‌سازی تدریجی و کم‌هزینه آن از طریق آموزش، گواهی مهارت، بیمه ساده، مالیات متناسب، دسترسی به قطعه و الزام به ارائه ضمانت محدود است». سعیدی مهم‌ترین پیامد این وضعیت را در افزایش نابرابری در کیفیت زندگی می‌داند: «خرابی یک وسیله برای خانوار پردرآمد مشکلی موقت است، اما برای خانوار کم‌درآمد ممکن است ماه‌ها ادامه یابد. در نتیجه، نابرابری فقط در مالکیت کالا دیده نمی‌شود، بلکه در توان نگهداری از دارایی‌ها نیز ظاهر می‌شود. خرابی یخچال، ماشین لباسشویی، کولر، بخاری، خودرو یا تلفن همراه مستقیم بر زندگی روزمره اثر می‌گذارد. نبود امکان تعمیر می‌تواند هزینه‌های دیگری ایجاد کند؛ مانند فساد مواد غذایی، افزایش کار خانگی، دشواری رفت‌وآمد یا محرومیت از آموزش و خدمات دیجیتال. در بسیاری از خانواده‌ها، خرابی وسایلی مانند ماشین لباسشویی، جاروبرقی یا تجهیزات پخت‌وپز به افزایش کار بدون مزد زنان منجر می‌شود. بنابراین «فقر تعمیراتی» می‌تواند بُعد جنسیتی نیز داشته باشد. همچنین خانواری که توان تعمیر خودرو، وسایل برقی، سیستم گرمایشی یا سیم‌کشی را ندارد، ممکن است همچنان از وسیله معیوب استفاده کند. این وضع احتمال تصادف، آتش‌سوزی، برق‌گرفتگی یا آلودگی را افزایش می‌دهد». او با اشاره به سازمان همکاری و توسعه اقتصادی نیز تأکید می‌کند: «این سازمان تأکید کرده است تحقق اقتصاد چرخشی فقط با توصیه به مردم ممکن نیست و خدمات تعمیر باید واقعا در دسترس و مقرون‌به‌صرفه باشد. این سازمان کاهش مالیات بر خدمات تعمیر را یکی از ابزارهایی می‌داند که می‌تواند هزینه تعمیر را کاهش داده و استفاده مجدد از کالاها را تقویت کند. در کشورهای درحال‌توسعه نیز تعمیر و استفاده از قطعات دست‌دوم سابقه گسترده‌ای دارد، اما معمولا سهم بالایی از آن در بخش غیررسمی انجام می‌شود. این بخش برای اشتغال و تأمین خدمات ارزان اهمیت دارد، ولی تعمیرکاران آن غالبا از بیمه، حمایت اجتماعی، استاندارد ایمنی و دسترسی رسمی به قطعات محروم‌اند. به نظر می‌رسد ایران نیز با توجه به پایداری تحریم اقتصادی باید این سیاست‌ها را به نحوی بومی کند». سعیدی در پایان و در پاسخ به این پرسش که آیا دشواری امروز مردم در تأمین، نگهداری و تعمیر وسایل، صرفا نتیجه فقر و نابسامانی اقتصادی است، یا حاصل وابستگی انسان جدید به سطحی از آسایش است که تمدن صنعتی آن را به «ضرورت» تبدیل کرده است، می‌گوید: «دیدگاه سنت‌گرایانه و محافظه‌کارانه از این فرض آغاز می‌کند که انسان جدید میان نیاز واقعی و میل ایجادشده تفاوت نمی‌گذارد. تمدن صنعتی، تبلیغات و مصرف‌گرایی، بسیاری از وسایلی را که زمانی امکاناتی برای آسایش بودند، به نیازهای ظاهرا اجتناب‌ناپذیر تبدیل کرده‌اند. ماشین لباسشویی، جاروبرقی، خودرو، تلفن هوشمند و همراه، دستگاه تهویه و دیگر وسایل ابتدا برای کاهش زحمت انسان ساخته شدند، اما به‌تدریج شیوه زندگی چنان بر محور آنها سازمان یافت که نبودشان به صورت بحران تجربه می‌شود. براساس این نگاه، انسان سنتی فقیرتر بود، اما همه کمبودها را «محرومیت» تلقی نمی‌کرد. لباس را ترمیم می‌کرد، وسایل را تا پایان عمر به کار می‌برد، بسیاری از کارها را با نیروی بدنی انجام می‌داد و رضایت خود را کمتر به کالاها وابسته می‌کرد. در مقابل، انسان جدید آسایش بیشتری به دست آورده، اما تحمل دشواری و محدودیت را از دست داده است. البته تمدن جدید را می‌توان به دلیل تولید خواسته‌های بی‌پایان نقد کرد، اما نمی‌توان دستاوردهای آن در کاهش رنج و کار فرساینده را انکار کرد. قناعتی که نظریه سنت‌گرایانه تبیین می‌کند زمانی فضیلت است که انتخابی آزادانه و عادلانه باشد؛ هنگامی که فقر آن را تحمیل می‌کند، قناعت نام دیگری برای محرومیت می‌شود. راه‌حل نه بازگشت کامل به زندگی سنتی است و نه تسلیم‌شدن به مصرف‌گرایی، بلکه ساختن جامعه‌ای است که در آن کالاها بادوام و قابل تعمیر باشند، مردم مهارت و حق تعمیر داشته باشند و برخورداری از امکانات ضروری به امتیاز طبقات مرفه محدود نشود». به گفته او در ایران افزایش قیمت قطعات، دشواری تأمین قطعات وسایل خارجی و استفاده از قطعات واردشده از مسیرهای غیررسمی از عوامل افزایش هزینه تعمیر گزارش شده است: «درباره بعضی وسایل، به‌ویژه بردهای الکترونیکی، کمبود و گرانی قطعه می‌تواند تعمیر را بسیار پرهزینه کند. در حقیقت مشکل از نوسانات اقتصادی ناشی می‌شود، به این نحو که در دوره‌ای وضع اقتصادی خوب بود و مردم توان خرید داشتند و روی به محصولات بهتری آوردند و این محصولات نسبت به محصولات گذشته فناوری‌محورتر بودند و حالا که وضع اقتصادی خراب شده، دیگر توان تعمیر آنها را ندارند، برای اینکه تعمیر این وسایل از نوع وسایل گذشته گران‌تر است». اما عوامل دیگری نیز در این زمینه دخالت دارند: «بی‌اعتمادی به تعمیرکار و نگرانی از تعویض قطعات سالم یا اعلام قیمت نامشخص. وضع اقتصادی که بد می‌شود نه‌تنها خانوارها، بلکه تعمیرگاه‌ها را نیز در بر می‌گیرد. نامعلوم‌بودن نتیجه تعمیر و ترس از خرابی مجدد، دشواری یافتن قطعه اصلی، نبود ضمانت معتبر برای تعمیر، طراحی برخی کالاها به شکلی که بازکردن، تعمیر یا تعویض قطعه آنها دشوار است، ارزش نمادین کالا و احساس شرمندگی از استفاده از وسیله کهنه یا تعمیرشده است که این عامل آخر گریبان طبقه متوسط را هم می‌گیرد؛ بنابراین تصمیم خانوار را می‌توان نوعی محاسبه اقتصادی در شرایط بی‌اطمینانی دانست. مسئله فقط این نیست که تعمیر گران است؛ خانوار نمی‌داند در برابر این هزینه، چه مقدار عمر مفید و اطمینان دریافت خواهد کرد». تغییر فرهنگ مصرف مؤثر است، اما نباید همه مسئولیت را به «مصرف‌زدگی مردم» نسبت داد: «در بسیاری از جوامع، تبلیغات، مد، فروش اقساطی، عرضه دائمی مدل‌های جدید و کوتاه‌شدن چرخه فناوری، کالا را از یک وسیله بادوام به محصولی تبدیل کرده است که باید مرتب جایگزین شود. در جامعه‌شناسی مصرف بیشتر محققان به نقش سلبرتی‌ها، تبلیغات و مد و ارزش‌هایی که مرتب در جامعه پمپاژ می‌شود اشاره می‌کنند. در حوزه لباس، کفش، تلفن همراه و بعضی لوازم کوچک خانگی، خرید کالای تازه گاه از تعمیر جذاب‌تر یا حتی ارزان‌تر به نظر می‌رسد. این امر به‌تدریج مهارت‌هایی مانند وصله‌زدن، رفوکردن، تعمیر کفش، نگهداری پیشگیرانه و تعمیرات ساده خانگی را نیز تضعیف می‌کند». این جامعه‌شناس اقتصادی البته معتقد است با این حال، در جامعه ایران احتمالا با یک وضعیت دوگانه مواجهیم: «از یک طرف، فرهنگ جهانی مصرف، نوگرایی و منزلت اجتماعی کالای تازه را تقویت کرده است. از طرف دیگر، کاهش قدرت خرید، مردم را وادار کرده است کالاها را بیشتر نگه دارند، دست دوم بخرند یا تعمیر کنند. اکنون گرانی تعمیر باعث شده راه سوم نیز برای بخشی از خانوارها بسته شود. پس صرف‌نظر از تعمیر همیشه به معنای تمایل به خرید نو نیست. گاهی شخص نه وسیله را تعمیر می‌کند و نه جایگزین، بلکه سطح برخورداری خود را کاهش می‌دهد. مثلا از یک اتاق بدون وسیله سرمایشی استفاده نمی‌کند، لباس آسیب‌دیده را کنار می‌گذارد، با خودروی دارای نقص رفت‌وآمد می‌کند یا یک وسیله خانگی را از زندگی روزمره حذف می‌کند».

شرکت ملی نفت ایران
شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب

شناسه : ۲۲۴۹۹۷۲

تکرار فراخوان مناقصه عمومی
نوبت اول

توجه: اعلام آمادگی جهت شرکت در این مناقصه صرفاً بصورت الکترونیکی(توکن) و از طریق سامانه ستاد به نشانی www.setadIran.ir می باشد.
مناقصه عمومی یک مرحله ای شماره م م/۰۵/۰۰۳۴مربوط به مرمت و بهسازی جاده و محوطه چاه ۲۶۰ اهواز
الف- شرح مختصر خدمات
عملیات تخریب ،تسطیح وکوبیدن بستر، عملیات خاکی،اجرای قشرمخلوط رودخانه ای وتثبیت با آهک،شن ریزی،تسطیح ورگلاژ،خاکبرداری وخاک ریزی،اجرای قشرزیراساس وشفته آهک،ساختمان پی دستگاه حفاری،دیوارسنگی سمت ۱۷متری،احداث گودال بتنی/بلوکی آبگل ،لوله کشی آب وگاز،ساخت ونصب مهارهای لوله گاز،سپتیک
ب- محل اجرای خدمات و مدت انجام کار
محل اجرای خدمات در ۳۰کیلومتری اهوازو مدت انجام آن ۶ماه می باشد.
ج- برآورد کارفرما
برآورد کارفرما جهت انجام خدمات -/۲۱۴,۶۰۰,۰۸۰,۵۸۱ریال وتعدیل پذیر می باشد
د-شرایط مناقصه گران متقاضی
- داشتن ظرفیت آزاد(تعدادی و ریالی) در رشته مربوطه
- مناقصه گران دارای حداقل پایه ۵ گرایش ساختمان و ابنیه- در تعیین برنده مناقصه و در شرایط برابر،الویت با شرکت های بومی استانی می باشد.- توانایی ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ -/۱۰,۷۳۰,۰۰۴,۰۲۹ریال که بایستی به یکی از دو صورت زیر ارائه گردد :
الف: ارائه رسید وجه صادره از سوی حسابداری کارفرما مبنی بر واریز مبلغ فوق الذکربه شماره حساب IR۹۴۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۱۱۶۰۴۰۲۲۰۶۷ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران شعبه مرکزی جمهوری اسلامی ایران - اهوازکد ۰ حساب - بنام شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب
ب: ارائه ضمانتنامه بانکی به میزان مبلغ فوق الذکر طبق فرم نمونه که ابتدا برای مدت (۹۰روز) معتبر بوده وپس از آن نیز با اعلام کارفرما برای مدت (۹۰ روز) دیگر قابل تمدید باشد.
- توانایی ارائه ۵٪ مبلغ پیمان (در صورت برنده شدن) بعنوان تضمین انجام تعهدات-مناقصه گر جهت تحویل تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار علاوه بر بارگذاری تصویر تضمین از طریق سامانه لازم است بصورت حضوری به دفتر کمیسیون مناقصات در اهواز، کوی فدائیان اسلام مجتمع تندگویان، واقع در روبروی بلوک دو، ساختمان طرحهای راه و ساختمان در مهلت مقرر مراجعه و تضمین را تسلیم نمایند.
توجه: ضمانت نامه فرآیند ارجاع کار و انجام تعهدات صادره توسط بانک پاسارگاد قابل پذیرش نمی باشد .
هـ-محل و مهلت دریافت مدارک مناقصه گران
از کلیه متقاضیان واجد شرایط دعوت به‌عمل می‌آید ظرف مهلت مقرر در این فراخوان جهت دریافت اسناد و اعلام آمادگی از طریق سامانه ستاد و به نشانی www.setadIran.ir مراجعه نمایند تا ارزیابی‌های لازم وفق آیین‌نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات(ارزیابی ساده)بر روی مدارک ارسالی مناقصه گران به‌عمل آید.
* **مهلت اعلام آمادگی:** بصورت الکترونیکی (غیر حضوری و) از ساعت ۸:۰۰ تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱لغایت ساعت ۱۹:۰۰ تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۰
محل، زمان تحویل و گشایش پیشنهادها
متقاضیان مکلفند پیشنهادات خود را حداکثر تا ساعت ۱۲:۳۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۲به صورت الکترونیکی و از طریق سامانه ستاد تسلیم نمایند. ضمناً پیشنهادات در ساعت ۰۸:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۷ گشایش و قرائت خواهد شد و حضور نماینده مناقصه گران با معرفی نامه و کارت شناسایی معتبر بلامانع است.همچنین مناقصه گران می بایست ضمن بارگذاری الکترونیکی تصویر تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار در سامانه تا ساعت ۱۲:۳۰ روز چهارشنبهمورخ۱۴۰۵/۰۷/۲۲اصل تضمین مذکور را به صورت فیزیکی به کمیسیون مناقصات شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب در آدرس: اهواز- کوی فدائیان اسلام مجتمع تندگویان، واقع در روبروی بلوک دو، ساختمان سابق طرحهای راه و ساختمان تسلیم نمایند.
همزمان ارائه معرفی نامه و کارت ملی برای متقاضیان شرکت در مناقصه و نمایندگان شرکتها در همه مراحل لازم و ضروری می باشد.
تذکر: حسب مورد ارائه یک نسخه اصلی از اساسنامه شرکتها، آگهی تاسیس، آخرین تغییرات ثبتی و هرگونه گواهی مبنی بر واجد شرایط بودن شرکت مطابق با مفاد آگهی الزامی می باشد.

WWW.NISOC.IR http://iets.mporg.ir
امور حقوقی و قراردادها – شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب

مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) یک مرحله ای
تجدید فراخوان مناقصه تهیه تجهیزات صوت سالن مجتمع فرهنگی و هنری هرسین

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در نظر دارد نسبت به انجام فراخوان تجدید مناقصه تجهیزات صوت سالن مجتمع فرهنگی و هنری هرسین به شماره فراخوان ۲۰۰۵۰۰۰۰۱۷۰۰۰۰۱۱ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.، ازشرکتهای دارای گواهینامه تایید صلاحیت معتبر و مرتبط با انجام موضوع مناقصه از مراجع ذیصلاح دعوت می شود از تاریخ درج آگهی لغایت حداکثر سه روز کاری جهت دریافت اسناد ارزیابی کیفی و سایر اسناد مناقصه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس اینترنتی setasdiran.ir با شماره فراخوان ۲۰۰۵۰۰۰۰۱۷۰۰۰۰۱۱ مراجعه و نسبت به تکمیل و بارگذاری کلیه اسناد در سامانه مزبور اقدام نمایند. لازم به ذکر است ابتدا متقاضیان ارزیابی کیفی می گردند و صرفاً پاکت های "الف" ، "ب" و "ج" متقاضیان تایید شده در ارزیابی کیفی بازگشایی می شود.
کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.
متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.
- برآورد اولیه : ۱۲۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال
- محل اجرای پروژه- استان کرمانشاه - شهر هرسین
مواعد زمانی :
- تاریخ انتشار فراخوان : ۱۴۰۵/۰۵/۲